

Arrest

nr. 215 667 van 24 januari 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat M. LYS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 31 oktober 1998.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 26 oktober 2015 en dient op 28 oktober 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 22 september 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 25 oktober 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Afghaanse nationaliteit en bent u soennitisch moslim van Pashtoun origine. U bent geboren op 31 november 1998 in het dorp Babur in het Chawkey district van de provincie Kunar in Afghanistan. U woonde er samen met uw ouders, twee broers – M(...) en R(...) - en een neefje die uw familie geadopteerd had na de dood van uw oom – H(...).

Uw broers gingen naar school. U zelf ging naar de religieuze les in de moskee, verplaatste graan voor de plaatselijke graanmolen en hielp uw vader op het land van de familie. Uw vader ging in 2011 of 2012 bij de lokale politie werken.

Uw vader werd echter herhaaldelijk gebeld door de man van uw tante, A(...) H(...) en door diens zoon, S(...). Zij waren lid van de taliban en vroegen uw vader met zijn werk te stoppen en zich bij de taliban aan te sluiten. In april of mei 2015 (2e maand van het Afghaanse jaar 1394) was uw vader op weg naar huis toen hij onderweg ontvoerd werd. Toen uw vader niet thuiskwam, ging u een telefoonkaart halen zodat uw moeder uw vader kon opbellen. Bij de plaatselijke winkel hoorde u echter dorpingen spreken over een lid van de lokale politie die ontvoerd werd. U en uw moeder gingen naar het plaatselijke politiekantoor en de zaak werd onderzocht, waarna u de bevestiging kreeg dat uw vader inderdaad ontvoerd was.

Uw moeder schakelde de plaatselijke dorpsoudsten in, die over de zaak overlegden met de dorpsoudsten van de Dewa Ghul vallei en het plaatselijke schaduwdistrictshoofd van de taliban. Deze eiste dat u en uw familie een bedrag van 1 800 000 Afghaanse Rupee moesten betalen en eisten dat uw vader zich bij de taliban moest aansluiten. U en uw moeder zochten dit geld bijeen met hulp van uw oom. Uw vader wilde zich echter niet aansluiten bij de taliban en werd in mei of juni 2015 (3e maand van het Afghaanse jaar 1394) door de taliban gedood. Zijn lichaam werd aan een stamleider in de Dewa Ghul vallei overhandigd.

Twintig dagen na de dood van uw vader kwam de plaatselijke mullah naar u toe en zei dat u zich bij de taliban zou moeten aansluiten. Vijftien dagen na deze waarschuwing, kreeg u eveneens een dreigbrief waarin stond dat de taliban uw vader vermoord had omdat hij met de Amerikanen had samengewerkt. Om deze reden zou u zich bij de taliban moeten aansluiten. U besloot Afghanistan te verlaten.

In de zomer van 2015 werd u door uw oom van uw dorp Babur naar Jalalabad in de provincie Nangarhar gebracht. Een smokkelaar bracht u van Jalalabad naar Kabul, van waar u de bus nam naar Nimruz. U reisde door de Pakistaanse provincie Balochistan naar Iran en vervolgde van daar uw weg naar Turkije. Vervolgens reisde u via Bulgarije Europa binnen en vervolgde u uw weg tot u op 26 oktober 2015 in België aankwam en er op 28 oktober 2015 asiel aanvraag.

Om uw asielrelaas te staven, legde u de volgende documenten neer: uw originele taskara, de originele taskara van uw vader, de originele politiebadge van uw vader, een originele dreigbrief van de taliban en een origineel certificaat van de politieopleiding van uw vader.

B. Motivering

U verklaarde dat u in Afghanistan vreest te zullen worden gedood door de taliban of door hen te zullen worden gedwongen tot medewerking omwille van het feit dat uw vader bij de lokale politie gewerkt had.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen

over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde recente verblijf in Afghanistan het Babur dorp in het district Chawkay in de provincie Kunar. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u weliswaar zeer gedetailleerde verklaringen aflegde over uw regio en de verschillende incidenten die er plaatsvonden (CGVS, p6, 7, 8, 9, 10, 11), maar dat andere elementen erop wijzen dat u uw werkelijke profiel en verblijfplaatsen voor het CGVS achterhoudt. Zo verklaarde u een facebookprofiel te gebruiken onder de naam A(...) M(...) ([https://www.facebook.com/a\(...\)m\(...\)](https://www.facebook.com/a(...)m(...))). U verklaarde eveneens geen andere facebookaccount te gebruiken. Bovendien verklaarde u, naast contact met uw moeder en broers geen contact te hebben met andere mensen in Afghanistan en verklaarde u geen contact te hebben met andere vrienden of kennissen in Afghanistan (CGVS, p5, 6). Echter, op de enveloppe die u neerlegde en waarin uw documenten aan u werden opgestuurd, wordt vermeldt dat u een telefoonnummer gebruikt (0032465344982) dat overeenkomt met een facebookaccount op naam van S(...) M(...) ([https://www.facebook.com/s\(...\)m\(...\)7](https://www.facebook.com/s(...)m(...)7); zie document 6). Uit dit profiel blijkt dat u aan de universiteit van Kabul studeerde. Er werd een kopie van de Facebookpagina's toegevoegd aan uw administratief dossier.

Aanvankelijk verklaarde u nog nooit van de naam S(...) M(...) te hebben gehoord (CGVS, p15). Later verklaarde u plots dat een vriend van u in het asielcentrum in België uw telefoon had geleend en uw telefoonnummer gebruikt had om een Facebookprofiel aan te maken. U verklaarde echter deze persoon eigenlijk niet goed te kennen (CGVS, p18). Vervolgens werd u geconfronteerd met verschillende namen van personen die terug te vinden zijn via het profiel van S(...) M(...). Nu eens verklaarde u een persoon niet te kennen, dan weer verklaarde u dat u een andere persoon, genaamd Z(...) S(...), uit uw dorp kende en dat deze persoon ook in België verbleef (CGVS, p19, 20). Gevraagd of de persoon die uw nummer haf gebruikt om een Facebookaccount aan te maken, ook contact had met Z(...) S(...), verklaarde u aanvankelijk van niet. Vervolgens verklaarde u hier geen informatie over te hebben en ten slotte verklaarde u dat deze onbekende vriend misschien toch in contact stond met uw vrienden die uit uw dorp afkomstig zijn en hier in België verblijven (CGVS, p20). Omdat u dermate onsamenhangende verklaringen aflegde, en omdat uw bewering als zou iemand die u niet goed kent met uw telefoonnummer een Facebookprofiel hebben aangemaakt, weinig plausibel is, werd u opnieuw gewezen op het belang van oprechte verklaringen betreffende uw afkomst en levenswijze in Afghanistan (CGVS, p20). U werd vervolgens de kans geboden om tien minuten met uw advocaat te overleggen.

Hoewel u aanvankelijk verklaard had dat een asielzoeker uit uw centrum in België uw nummer tegen uw zin gebruikt had om een Facebookprofiel aan te maken, verklaarde u na overleg met uw advocaat plots dat u na aankomst in België gecontacteerd werd door een dorpsgenoot die in de Afghaanse hoofdstad Kabul verblijft. Deze dorpsgenoot zou u gevraagd hebben of hij uw Belgisch nummer mocht gebruiken om een Facebookprofiel aan te maken. Dit omdat zijn profielen herhaaldelijk geblokkeerd werden omwille van problemen met de internetconnectie in Kabul stad (CGVS, p20). Deze verklaring van het bestaan van een Facebookprofiel verbonden aan uw telefoonnummer is zo mogelijk nog ongeloofwaardiger. Zo is het vooreerst weinig waarschijnlijk dat de Facebookprofielen van een vriend van u geblokkeerd worden omwille van netwerkproblemen. Hoe dan ook had u eerder verklaard niet in contact te staan met andere personen dan uw moeder en broers in Afghanistan. Bijgevolg kan ook enkel

worden besloten dat het Facebookprofiel, dat aangemaakt werd met uw telefoonnummer, ook effectief aan u toebehoort. Het CGVS wordt in dit vermoeden gesterkt door het feit dat u verklaarde dat uw 'vriend in Kabul' eveneens bevriend zou zijn met uw dorpsgenoten Z(...) S(...), F(...) M(...), B(...) s(...) en N(...) A(...) (CGVS, p20). Naast deze banden werden eveneens andere vriendschapsbanden gevonden die gemeenschappelijk zijn aan uw profiel ([https://www.facebook.com/a\(...\).m\(...\)](https://www.facebook.com/a(...).m(...))) en het profiel uit Kabul ([https://www.facebook.com/s\(...\).m\(...\).7](https://www.facebook.com/s(...).m(...).7)). Hiertoe behoren de personen F(...) R(...) (<https://www.facebook.com/profile.php?id=100010209852582>) en B(...) A(...) ([https://www.facebook.com/b\(...\).a\(...\)](https://www.facebook.com/b(...).a(...))), dewelke in België verblijven, als ook de persoon M(...) H(...) ([https://www.facebook.com/i\(...\)](https://www.facebook.com/i(...))), afkomstig uit Kunar, Afghanistan. Om bovenstaande redenen, en omwille van het feit dat uw beweringen betreffende het uitlenen van uw telefoonnummer hoe dan ook weinig plausibel zijn, moet sterk worden vermoed dat u in Kabul studeerde, dat u niet recent uit het dorp Babur, district Chawkay, in de Afghaanse provincie Kunar afkomstig bent en dat u hoe dan ook essentiële informatie betreffende uw asielaanvraag voor het CGVS achterhoudt.

Aan het eind van uw gehoor werd u nogmaals gewezen op de gevolgen van het niet voldoen aan de medewerkingsplicht (CGVS, p21). Ondanks de kans die u kreeg om oprechte verklaringen af te leggen over uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden, bleef u bij de hierboven beschreven verklaring van het Facebookprofiel.

Hierbij moet worden opgemerkt dat het door u aangenomen profiel moeilijk in overeenstemming te brengen is met de zeer gedetailleerde verklaringen die u aflegt, niet alleen over uw district, maar ook over de bredere provincie. Zo legde u gedetailleerde verklaringen af over Kashmir Khan, een leider van de Hizb-e-Islami die na uw aankomst in België in Pakistan om het leven kwam (CGVS, p10) en Malek Zarin, een belangrijke leider die in Kunar die bij een zelfmoordaanslag omkwam (CGVS, p10). Ook verklaarde u op de hoogte te zijn van het verzoeningsprogramma van de overheid voor voormalige talibanstrijders en legde u uitgebreide verklaringen af over de ontvoering en daaropvolgende pogingen tot bevrijding van de Europese ontwikkelingsmedewerkster Linda Norgrove (CGVS, p10, 16). U legde deze gedetailleerde verklaringen af ofschoon u volgens uw verklaring ongeletterd bent, niet ver uit uw dorp kwam en bovendien pas eind 1998 geboren zou zijn en uw dorp op 16-jarige leeftijd verlaten zou hebben (CGVS, p8, 16, 19). Bovendien verklaarde u dat uw beide broers en het door uw ouders geadopteerde neefje in Afghanistan naar school gaan (CGVS, p3, 4). Gelet op de culturele context van het land is het zeer verwonderlijk dat u, de oudste zoon en eerste erfgenaam van uw vader, niet naar school ging en in plaats daarvan op het veld werkte en graan versleepte voor de lokale graanmolen (CGVS, p6), maar dat uw vader wel de moeite nam om een door hem geadopteerde neef naar school te sturen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen en op de onsamenvattende elementen in uw persoonlijk profiel, moet worden vastgesteld dat u het voor het CGVS onmogelijk maakt om een correcte inschatting te maken van uw levenswijze in Afghanistan en bijgevolg ook van het persoonlijke risico dat u in uw land van herkomst loopt.

Hoewel het CGVS niet betwijfelt dat u ooit in Babur, Chawkay district in Kunar verbleven heeft, hebt u, gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Chawkay, gelegen in de Afghaanse provincie Kunar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Chawkay heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De taskara die u neerlegde kan bovenstaande vaststellingen betreffende uw recente herkomst niet wijzigen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat officiële documenten zoals uw taskara, in Afghanistan of daarbuiten eenvoudig vervalst of op illegale wijze verkregen kunnen worden. De bewijswaarde van uw taskara voor uw recente herkomst is dan ook uiterst gering. Deze geringe bewijswaarde geldt ook voor de dreigbrief die u kreeg en die opgemaakt zou zijn door de taliban groep van het Chawkay district. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat dergelijke 'nachtbrieven' veelvuldig vervalst worden. De overige, door u neergelegde documenten (de originele taskara van uw vader en de originele politiebadge en

politiecertificaat van uw vader) kunnen niet volstaan om afbreuk te doen aan de hierboven vermelde vaststellingen. Zij kunnen weliswaar aantonen dat uw vader in Chawkai woonde en er ooit bij de lokale politie werkzaam was. Zij kunnen allerm minst volstaan om aan te tonen dat u recent als ongeletterde jongen in Chawkai woonde.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U in de loop van het gehoor en op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met het belang van oprechte verklaringen betreffende uw verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p2, 21). U kreeg bovendien de kans om hieromtrent met uw advocaat te overleggen (CGVS, p20). Er moet dus worden vastgesteld dat u herhaaldelijk de kans gegeven werd om oprechte verklaringen af te leggen betreffende uw persoonlijke profiel en verblijfplaatsen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, en van artikel 22 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Tevens is de verzoekende partij van mening dat de verwerende partij een beoordelingsfout heeft begaan.

2.1.1. In haar enig middel merkt de verzoekende partij op dat de verwerende partij informatie van de sociale media gebruikt en er een doorslaggevend argument van maakt in de bestreden beslissing. De verzoekende partij betwist niet dat de verwerende partij gebruik kan maken van de informatie uit sociale media maar onderlijnt dat hiermee voorzichtig moet worden omgegaan. De verzoekende partij citeert dienaangaande uit arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De verzoekende partij herneemt vervolgens haar eerdere verklaringen aangaande de door de verwerende partij gevonden Facebookprofielen. De verzoekende partij stelt dat haar medisch bewezen leeftijd een aanwijzing is dat de verwerende partij een beoordelingsfout maakt wanneer zij stelt dat de verzoekende partij op de universiteit van Kaboel zou hebben gestudeerd en dit een indicatie is dat het profiel van S. M. niet haar profiel is en dat zij dus de waarheid heeft gezegd. De verzoekende partij herneemt vervolgens haar reeds eerder gegeven uitleg dat het niet haar vader is die weigerde dat zij naar school zou gaan, maar dat zij er zelf voor koos om te gaan werken. Waar de verwerende partij van mening is dat de verzoekende partij een te goede kennis zou hebben van haar directe leefomgeving voor iemand met het profiel van ongeletterde wijst de verzoekende partij erop dat haar kennis op sommige vlakken ook beperkingen vertoont. Zij is van mening dat haar kennis doorleefd en helemaal niet ingestudeerd blijkt te zijn en bijgevolg niet onverzoenbaar is met haar voorgehouden profiel. Ook haar verklaringen betreffende haar ervaring met de landbouw zijn volgens de verzoekende partij doorleefd. De verzoekende partij meent tevens dat zij wel voldoende doorleefde verklaringen heeft afgelegd om te overtuigen over haar herkomst en haar recente herkomst uit het dorp Babur in het district Chawkey van de provincie Kunar. De twijfels die de verwerende partij uitte zijn volgens de verzoekende partij niet voldoende doorslaggevend om op zich te besluiten dat het relaas ongeloofwaardig is. De verzoekende partij is dan ook van mening dat haar het voordeel van de twijfel moet gegund worden. Zij wijst er vervolgens op dat de verwerende partij in de bestreden beslissing ook niet twijfelt aan het feit dat haar vader inderdaad lid was van de lokale politie en dat zij over haar eigen bedreigingen nauwelijks werd ondervraagd.

2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 62 van de Vreemdelingenwet en 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt.

2.3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

2.4. Onderzoek van het verzoek tot internationale bescherming

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221475).

Het onderzoek naar het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel gebeurt in het licht van de toepasselijke wetbepalingen.

Artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet luidt in zijn eerste paragraaf als volgt: *“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”*

Artikel 1 van het voormelde Vluchtelingenverdrag stelt dat een “vluchteling” de persoon is: *“Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1 wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan: *“de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”*

Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:

“a) doodstraf of executie; of, b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom de verzoekende partij al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van

de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

Zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing zoals hoger weergegeven weigert de verwerende partij omwille van verschillende redenen de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekende partij.

Voor de toekenning van internationale bescherming is het essentieel dat de verzoekende partij haar identiteit, socio-economische profiel en herkomst uit de regio aannemelijk kan maken.

De verzoekende partij legt ter staving van haar verzoek om internationale bescherming volgende documenten neer: haar *taskara*, de *taskara* van haar vader, de politiebadge van haar vader, een certificaat van de politieopleiding van haar vader, een dreigbrief van de taliban en de enveloppe waarin

deze documenten werden verstuurd. De documenten met betrekking tot verzoekers vader en diens politieopleiding hebben geen betrekking op de persoon van de verzoekende partij en zijn derhalve niet dienstig. Wat betreft verzoekers *taskara* en de dreigbrief, die afkomstig zou zijn van een talibangroep van het district Chawkey, dient te worden gewezen op informatie aanwezig in het administratief dossier waaruit blijkt dat in Afghanistan een erg niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de identiteit en herkomst van de verzoekende partij aan te tonen (stuk 16, Landeninformatie, COI Focus “Afghanistan. Corruptie en documentenfraude” van 27 juni 2013). Uit de enveloppe blijkt dat de verzoekende partij post kreeg opgestuurd vanuit Kunar, Afghanistan. Hieruit kan niets worden afgeleid met betrekking tot verzoekers profiel of regio van herkomst in Afghanistan.

Gelet op de relatieve bewijswaarde van de voorgelegde documenten, volstaan deze documenten op zich niet om in deze stand van zaken verzoekers voorgehouden profiel en herkomst uit het district Chawkey van de provincie Kunar geloofwaardig te bevinden. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen die de verzoekende partij tijdens haar gehoren heeft afgelegd betreffende deze aspecten van haar relaas voldoende consistent, precies en doorleefd zijn en steun vinden in objectieve informatie opdat hieraan, in samenhang met de voorgelegde documenten, geloof kan worden gehecht. De Raad benadrukt dat dit onderzoek een behoorlijke afweging vereist tussen, enerzijds, elementen die verzoekers voorgehouden herkomst en profiel ondersteunen en, anderzijds, elementen die hieraan afbreuk doen.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing niet wordt getwijfeld dat de verzoekende partij ooit in Babur, Chawkey district in Kunar verbleven heeft. Wel gelooft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet dat de verzoekende partij daar daadwerkelijk aanwezig was “voor haar komst naar België”, minstens op het ogenblik van de feiten die zich volgens de verzoekende partij in haar herkomstregio hebben voorgedaan en op basis waarvan zij internationale bescherming vraagt. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen steunt dit oordeel in hoofde op informatie die blijkt uit een Facebookaccount dat gelinkt is aan verzoekers telefoonnummer en waaromtrent de verzoekende partij – geconfronteerd met het bestaan ervan – steeds wisselende en onaannemelijke verklaringen heeft afgelegd, zoals blijkt uit volgende motieven van de bestreden beslissing:

“(…) Zo verklaarde u een facebookprofiel te gebruiken onder de naam A(…) M(…) ([https://www.facebook.com/a\(…\).m\(…\)](https://www.facebook.com/a(…).m(…))). U verklaarde eveneens geen andere facebookaccount te gebruiken. Bovendien verklaarde u, naast contact met uw moeder en broers geen contact te hebben met andere mensen in Afghanistan en verklaarde u geen contact te hebben met andere vrienden of kennissen in Afghanistan (CGVS, p5, 6). Echter, op de enveloppe die u neerlegde en waarin uw documenten aan u werden opgestuurd, wordt vermeldt dat u een telefoonnummer gebruikt (0032465344982) dat overeenkomt met een facebookaccount op naam van S(…) M(…) ([https://www.facebook.com/s\(…\).m\(…\)](https://www.facebook.com/s(…).m(…))).7; zie document 6). Uit dit profiel blijkt dat u aan de universiteit van Kabul studeerde. Er werd een kopie van de Facebookpagina's toegevoegd aan uw administratief dossier.

Aanvankelijk verklaarde u nog nooit van de naam S(…) M(…) te hebben gehoord (CGVS, p15). Later verklaarde u plots dat een vriend van u in het asielcentrum in België uw telefoon had geleend en uw telefoonnummer gebruikt had om een Facebookprofiel aan te maken. U verklaarde echter deze persoon eigenlijk niet goed te kennen (CGVS, p18). Vervolgens werd u geconfronteerd met verschillende namen van personen die terug te vinden zijn via het profiel van S(…) M(…). Nu eens verklaarde u een persoon niet te kennen, dan weer verklaarde u dat u een andere persoon, genaamd Z(…) S(…), uit uw dorp kende en dat deze persoon ook in België verbleef (CGVS, p19, 20). Gevraagd of de persoon die uw nummer haf gebruikt om een Facebookaccount aan te maken, ook contact had met Z(…) S(…), verklaarde u aanvankelijk van niet. Vervolgens verklaarde u hier geen informatie over te hebben en ten slotte verklaarde u dat deze onbekende vriend misschien toch in contact stond met uw vrienden die uit uw dorp afkomstig zijn en hier in België verblijven (CGVS, p20). Omdat u dermate onsamenhangende verklaringen aflegde, en omdat uw bewering als zou iemand die u niet goed kent met uw telefoonnummer een Facebookprofiel hebben aangemaakt, weinig plausibel is, werd u opnieuw gewezen op het belang van oprechte verklaringen betreffende uw afkomst en levenswijze in Afghanistan (CGVS, p20). U werd vervolgens de kans geboden om tien minuten met uw advocaat te overleggen. Hoewel u aanvankelijk verklaard had dat een asielzoeker uit uw centrum in België uw nummer tegen uw zin gebruikt had om een Facebookprofiel aan te maken, verklaarde u na overleg met uw advocaat plots

dat u na aankomst in België gecontacteerd werd door een dorpsgenoot die in de Afghaanse hoofdstad Kabul verblijft. Deze dorpsgenoot zou u gevraagd hebben of hij uw Belgisch nummer mocht gebruiken om een Facebookprofiel aan te maken. Dit omdat zijn profielen herhaaldelijk geblokkeerd werden omwille van problemen met de internetconnectie in Kabul stad (CGVS, p20). Deze verklaring van het bestaan van een Facebookprofiel verbonden aan uw telefoonnummer is zo mogelijk nog ongeloofwaardiger. Zo is het vooreerst weinig waarschijnlijk dat de Facebookprofielen van een vriend van u geblokkeerd worden omwille van netwerkproblemen. Hoe dan ook had u eerder verklaard niet in contact te staan met andere personen dan uw moeder en broers in Afghanistan. Bijgevolg kan ook enkel worden besloten dat het Facebookprofiel, dat aangemaakt werd met uw telefoonnummer, ook effectief aan u toebehoort. Het CGVS wordt in dit vermoeden gesterkt door het feit dat u verklaarde dat uw 'vriend in Kabul' eveneens bevriend zou zijn met uw dorpsgenoten Z(...) S(...), F(...) M(...), B(...) s(...) en N(...) A(...) (CGVS, p20). Naast deze banden werden eveneens andere vriendschapsbanden gevonden die gemeenschappelijk zijn aan uw profiel ([https://www.facebook.com/a\(...\).m\(...\)](https://www.facebook.com/a(...).m(...))) en het profiel uit Kabul ([https://www.facebook.com/s\(...\).m\(...\).7](https://www.facebook.com/s(...).m(...).7)). Hiertoe behoren de personen F(...) R(...) (<https://www.facebook.com/profile.php?id=100010209852582>) en B(...) A(...) ([https://www.facebook.com/b\(...\).a\(...\)](https://www.facebook.com/b(...).a(...))), dewelke in België verblijven, als ook de persoon M(...) H(...) ([https://www.facebook.com/i\(...\)](https://www.facebook.com/i(...))), afkomstig uit Kunar, Afghanistan. Om bovenstaande redenen, en omwille van het feit dat uw beweringen betreffende het uitlezen van uw telefoonnummer hoe dan ook weinig plausibel zijn, moet sterk worden vermoed dat u in Kabul studeerde, dat u niet recent uit het dorp Babur, district Chawkay, in de Afghaanse provincie Kunar afkomstig bent en dat u hoe dan ook essentiële informatie betreffende uw asielaanvraag voor het CGVS achterhoudt. Aan het eind van uw gehoor werd u nogmaals gewezen op de gevolgen van het niet voldoen aan de medewerkingsplicht (CGVS, p21). Ondanks de kans die u kreeg om oprechte verklaringen af te leggen over uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden, bleef u bij de hierboven beschreven verklaring van het Facebookprofiel.”.

De Raad volgt de verwerende partij in zoverre zij op grond van verzoekers onsamenhangende verklaringen omtrent het gevonden Facebookprofiel verbonden aan verzoekers telefoonnummer vermoedt dat de verzoekende partij bepaalde informatie die relevant kan zijn voor onderhavig verzoek heeft willen achterhouden. Het kan op grond van diezelfde vaststellingen tevens niet onaannemelijk worden geacht dat het betrokken Facebookprofiel betrekking heeft op verzoekers persoon. De Raad volgt de verwerende partij evenwel niet waar zij uit dit profiel zonder meer afleidt dat de verzoekende partij aan de universiteit van Kaboel heeft gestudeerd en dus “niet recent uit het dorp Babur, district Chawkay, in de Afghaanse provincie Kunar afkomstig is.” De vermelding in verband met studies aan de Konar High School en de Universiteit van Kaboel kan niet als een objectieve aanwijzing in die zin worden beschouwd, nu er geen enkele garantie is dat deze gegevens met de werkelijkheid overeenstemmen daar de minderjarigheid van de verzoekende partij op het ogenblik dat zij Afghanistan verlaten heeft bevestigd wordt door het leeftijdsonderzoek. Immers, wordt in het verzoekschrift terecht opgemerkt dat de door de verzoekende partij verklaarde geboortedatum, zijnde 31 oktober 1998, bevestigd werd door het leeftijdsonderzoek in hoofde van de verzoekende partij dat de Dienst Voogdij op 17 november 2015 liet uitvoeren (stuk 12, beslissing Dienst Voogdij van 30 november 2015). Aldus dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij bij aankomst in België op 26 oktober 2015 net geen zeventien jaar oud was. Het is weinig waarschijnlijk dat de verzoekende partij als minderjarige ooit aan de universiteit van Kaboel zou hebben gestudeerd. Om deze redenen is de enkele vermelding van een studielocatie op een Facebookprofiel op zich niet zwaarwichtig genoeg om te stellen dat de verzoekende partij “niet recent uit het dorp Babur, district Chawkay, in de Afghaanse provincie Kunar afkomstig is”.

De Raad stelt vervolgens vast dat de verzoekende partij met betrekking tot meerdere aspecten van haar voorgehouden herkomstregio in Afghanistan gedetailleerde en schijnbaar doorleefde verklaringen heeft afgelegd. Zo heeft de verzoekende partij informatie gegeven over de landbouwgronden van haar familie, de gewassen en opbrengst daarvan, heeft zij de omgeving van haar dorp beschreven, de *malek* en de stammen genoemd die er wonen en heeft zij de weg beschreven van haar dorp naar het districtscentrum. Verder heeft de verzoekende partij aangrenzende districten genoemd en informatie gegeven over de rivier in de buurt van haar dorp en bruggen over deze rivier. Zij maakte tevens melding van veiligheidsincidenten, talibancommandanten en natuurrampen in haar regio, alsook van protesten naar aanleiding van het afschieten van mortieren die in het dorp terechtkwamen en het verbranden van een koran (stuk 5, gehoorverslag, p. 6-11). Het administratief dossier bevat geen informatie die de Raad toelaat de correctheid van verzoekers verklaringen betreffende voormelde elementen te beoordelen, laat staan deze verklaringen te betrekken in een noodzakelijke afweging van alle elementen die relevant zijn voor het onderzoek naar verzoekers voorgehouden herkomst. De verwerende partij stelt niet te

betwijfelen dat de verzoekende partij ooit in Babur, gelegen in het district Chawkey van de provincie Kunar heeft verbleven, maar neemt niet aan dat de verzoekende partij daar tot aan haar voorgehouden vertrek in 2015 heeft verbleven. Zelfs indien wordt aangenomen dat de verzoekende partij inderdaad aan de universiteit van Kaboel gestudeerd heeft, en dus gelogen heeft over haar profiel van ongeletterde en haar verblijfplaatsen, dan nog vormt dit op zich geen afdoende grond om te stellen dat de verzoekende partij op het ogenblik van haar vertrek uit Afghanistan al dermate lang niet meer vertoefde in de regio waarvan zij beweert afkomstig te zijn, dat deze regio niet in aanmerking kan worden genomen als haar regio van herkomst. Dit dient steun te vinden in een naar behoren vastgesteld gebrek aan elementaire kennis aangaande de betrokken regio met betrekking tot de relevante periode, wat, gelet op het ontbreken van voormelde informatie in het administratief dossier, niet het geval is.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is verder van oordeel dat het door de verzoekende partij aangenomen profiel moeilijk in overeenstemming te brengen is met de zeer gedetailleerde verklaringen die zij aflegt over haar district en de bredere provincie. In de bestreden beslissing wordt dienaangaand als volgt gemotiveerd:

“(…) Zo legde u gedetailleerde verklaringen af over Kashmir Khan, een leider van de Hizb-e-Islami die na uw aankomst in België in Pakistan om het leven kwam (CGVS, p10) en Malek Zarin, een belangrijke leider die in Kunar die bij een zelfmoordaanslag omkwam (CGVS, p10). Ook verklaarde u op de hoogte te zijn van het verzoeningsprogramma van de overheid voor voormalige talibanstrijders en legde u uitgebreide verklaringen af over de ontvoering en daaropvolgende pogingen tot bevrijding van de Europese ontwikkelingsmedewerkster Linda Norgrove (CGVS, p10, 16). U legde deze gedetailleerde verklaringen af ofschoon u volgens uw verklaringen ongeletterd bent, niet ver uit uw dorp kwam en bovendien pas eind 1998 geboren zou zijn en uw dorp op 16-jarige leeftijd verlaten zou hebben (CGVS, p8, 16, 19). Bovendien verklaarde u dat uw beide broers en het door uw ouders geadopteerde neefje in Afghanistan naar school gaan (CGVS, p3, 4). Gelet op de culturele context van het land is het zeer verwonderlijk dat u, de oudste zoon en eerste erfgenaam van uw vader, niet naar school ging en in plaats daarvan op het veld werkte en graan versleepte voor de lokale graanmolen (CGVS, p6), maar dat uw vader wel de moeite nam om een door hem geadopteerde neef naar school te sturen.”.

De Raad kan de verwerende partij bijtreden waar zij het vreemd vindt dat de verzoekende partij als oudste zoon en in tegenstelling tot haar broers en geadopteerde neef niet naar school zou zijn gegaan. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij hiermee werd geconfronteerd tijdens haar gehoor, maar dat zij aangaf dat haar vader haar de keuze liet om al dan niet naar school te gaan en dat zij ervoor koos niet te gaan. Hier werd door de dossierbehandelaar niet verder op doorgevraagd (stuk 5, gehoorverslag, p. 6). De verwerende partij acht de keuze om te gaan werken in plaats van naar school te gaan in verzoekers geval “zeer verwonderlijk” in het licht van de culturele context van Afghanistan, maar staat dit niet aan de hand van objectieve informatie, noch toont zij aan dat het hier een uitzonderlijke situatie betreft. Het gegeven dat de jongere broers van de verzoekende partij wel naar school gaan is dan ook niet zwaarwichtig genoeg om verzoekers verklaring niet naar school te zijn geweest op afdoende wijze te ontkrachten.

Wat betreft de elementen waaromtrent de verzoekende partij verklaringen heeft afgelegd die volgens de verwerende partij moeilijk kunnen worden verenigd met haar voorgehouden profiel, wijst de Raad erop dat het administratief dossier geen informatie bevat aangaande deze elementen zodat de correctheid van verzoekers verklaringen desbetreffend niet kan worden nagegaan. Derhalve kan ook niet worden ingeschat in welke mate deze kennis kan worden verwacht van iemand met verzoekers voorgehouden profiel. Dat de verzoekende partij over “zeer gedetailleerde” kennis zou beschikken, blijkt alvast niet uit het gehoorverslag. De verzoekende partij kon aangeven dat Kashmir Khan een overleden lid van Hezb-e-Islami is, maar wist niet hoe hij stierf. Over Malek Zarin wist zij te vertellen dat hij een belangrijk (stam)leider was die door een zelfmoordaanslag om het leven kwam. Op de vragen waar die aanslag plaatsvond en waarom Malek Zarin zo'n belangrijk figuur was moest de verzoekende partij het antwoord schuldig blijven. De verzoekende partij maakte melding van één geval waarbij een talibanstrijder zijn wapen inleverde bij de overheid, maar kon niet meer uitleg geven over de procedure die daarbij wordt gevolgd en stelde louter te denken dat daar een overheidsprogramma voor bestaat (stuk 5, gehoorverslag, p. 10). Ook de informatie die de verzoekende partij heeft gegeven over een Amerikaanse vrouw, door de verzoekende partij Lindy genoemd, die ontvoerd werd door de taliban en omkwam na herhaalde pogingen om haar te bevrijden kunnen bezwaarlijk erg gedetailleerd worden genoemd (stuk 5, gehoorverslag, p. 16). Nog daargelaten dat de verzoekende partij klaarblijkelijk niet alle details kon meedelen, toont de verwerende partij niet aan dat verzoekers verklaringen niet doorleefd

zouden zijn of dat verzoekers kennis van zijn district of provincie redelijkerwijze enkel door middel van studie of raadpleging van geschreven bronnen kon worden verworven.

De Raad merkt nog op dat de verzoekende partij heeft aangegeven welke gewassen op de gronden van haar familie werden gekweekt en een indicatie heeft gegeven van de prijs en prijsevolutie van de tarwe in haar regio (stuk 5, gehoorverslag, p. 3). Het administratief dossier bevat geen informatie hieromtrent, zodat verzoekers verklaringen niet kunnen worden getoetst. Hoewel de verzoekende partij tijdens haar gehoor heeft aangegeven dat zij, naast haar werk op de tarwemolen, ook zelf in de landbouw actief was, werden geen bijkomende vragen gesteld over haar activiteiten als landbouwer (stuk 5, gehoorverslag, p. 6).

De Raad besluit dat de vaststellingen van de bestreden beslissing niet volstaan om aan verzoekers profiel van ongeschoolde landbouwer en herkomst uit het district Chawkay van de provincie Kunar geen geloof te hechten. Het onderzoek dienaangaand is niet zorgvuldig gebeurd.

De overige motieven van de bestreden beslissing en de overige argumenten in het verzoekschrift volstaan op zich niet om te oordelen over de vluchtelingenstatus en de nood aan subsidiaire bescherming. De Raad wijst erop dat het bewijs van identiteit, nationaliteit en herkomst een essentieel element is in de asielprocedure.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 25 oktober 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend negentien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. RYCKASEYS